«Vull dir-li al meu fill que l'any que va néixer vaig pujar a Primera amb el Girona»

Amb contracte fins al 2019, Pedro Alcalá anhela pujar i debutar a la màxima categoria de blanc-i-vermell

«Vull dir-li al meu fill que l'any que va néixer vaig pujar a Primera amb el Girona»

Nascut a Mazarrón (Múrcia) i format al Màlaga, Pedro Alcalá va ser un fix en les convocatòries de les seleccions espanyoles de base, al costat d'altres futbolistes avui consagrats a l'elit com De Gea, Ander Herrera i Jordi Alba, entre d'altres. El 2009 va guanyar els Jocs del Mediterrani, i el seu nom ja començava a sonar amb força com a futurible del Madrid o de l'Arsenal. Però la realitat no el va dur a l'elit. Abans de consolidar-se a Girona com un dels millors centrals de la categoria va peregrinar, cedit pel Màlaga, per l'Alcorcón, el Marbella, i el Real Unión. I després també va passar pels filials del Getafe i l'Almeria, i pel Múrcia. El Llagostera va ser la temporada 2014/15 el seu gran aparador, el que li va obrir les portes de Montilivi, on va arribar traspassat. Amb contracte fins al 2019, anhela pujar i debutar a la màxima categoria de blanc-i-vermell.

Amb 28 anys acabats de fer, es troba en el millor moment de la seva carrera esportiva?

Sí, la veritat és que ara mateix em trobo molt bé. Han passat els anys i sens dubte aquesta temporada és la que m'està anant millor. Tinc més experiència. El curs passat em va costar una mica, m'havia d'adaptar al nou sistema, i ara ja em conec el joc que vol l'entrenador. I després la veritat és que l'equip ho està fent genial. Sens dubte, és el meu millor moment en el futbol professional.

Per què li ha servit venir a Girona?

Per madurar i fer un salt de qualitat. He passat d'estar en un equip que lluitava per no baixar, amb tots els meus respectes pel Llagostera, on vaig estar molt bé, a un altre que aspira a pujar a Primera.

Jugar a Primera és el que li falta per consolidar la seva carrera de futbolista?

Sí. Això ho pensem tots. No he jugat mai a Primera. Vaig jugar al primer equip del Màlaga, però estaven a Segona Divisió. El meu objectiu és pujar amb el Girona i tenir l'oportunitat de jugar a Primera Divisió.

Vostè tenia un gran cartell quan era jove. Com es paeix als 18 o 19 anys l'interès de clubs com el Madrid o l'Arsenal?

Quan tens aquella edat aquestes coses et van grans. No saps què creure't, si et volen enganyar, qui et diu la veritat... Al final has de prendre decisions. Són experiències que vas tenint fins arribar on soc ara, en un moment de maduresa, en un club on em trobo a gust i hi estic content. Sí que a vegades penses, quan has jugat a la selecció espanyola amb gent de tant nivell, que tu estàs en un lloc i ells han arribat a dalt de tot, a l'elit. Però són circumstàncies del futbol. Qui sap si m'hauria d'haver quedat al Màlaga per comptes d'anar-me'n cedit.

En una d'aquelles cessions va anar al Real Unión. Van guanyar 0-2 a Montilivi.

Me'n recordo perfectament, d'aquell partit. Va ser la temporada que el Girona va evitar el descens gràcies al penal de Kiko Ratón.

Quina és la consigna al vestidor després de dues derrotes seguides?

Les derrotes no agraden a ningú, ens han deixat una mica fotuts, però qui va veure els partits, sap que jugant com vam jugar davant del Cadis i de l'Oviedo és inexplicable haver perdut. Són coses que passen quan arribes tres cops a la porteria rival de manera clara i no aprofites les ocasions. Al final t'enfrontes a equips i a rivals de categoria, d'alt nivell, i si aprofiten les seves oportunitats i tu no, acabes perdent. Però com deia, jugant com ho hem fet aquests dos darrers partits, no hem d'encendre cap senyal d'alarma. Hem de seguir fent el que hem fet fins ara, senzillament.

No va poder jugar contra el Cadis per sanció. Va patir gaire?

Gairebé m'agafa alguna cosa! Tenia clar que guanyar aquell partit hauria sigut molt important, i més tal com va anar aquella jornada, amb les derrotes del Tenerife, l'Oviedo i el Getafe. Es va perdre, i hem de seguir. Sabem que serà difícil, pujar a Primera és molt complicat, però aquest és el nostre objectiu.

La via és l'ascens directe. Descartem el play-off.

Home, no sé si el descartem, però en qualsevol cas, l'ascens directe és a les nostres mans i és el que volem aconseguir. Ara mateix estem en una situació que hem d'aprofitar. No se'ns pot escapar. Ens hem d'agafar a aquests vuit punts d'avantatge, a la segona plaça, i lluitar i morir per això. Pujar a Primera seria complir un somni, però per fer-lo realitat del tot, vull debutar a l'elit, jugar-hi. És allò que sempre he volgut.

Quan es va adonar que podia tenir un lloc al futbol d'elit?

Quan ets jove i veus que et truca la selecció, que estàs amb jugadors del nivell de Jordi Alba, Bojan, Aaron, Ander Herrera, De Gea... dius ostres, alguna cosa dec fer bé, alguna cosa m'han vist. Aleshores et planteges assolir les teves metes, i això passa per treballar dur cada dia.

El Llagostera va ser un gran aparador?

És un tòpic dir-ho, però el futbol canvia de la nit al dia. Gràcies al Llagostera estic al Girona. Venia de jugar 10 partits en el Múrcia, no vaig tenir l'oportunitat de tenir continuïtat, tot i que vam jugar el play-off i ens va eliminar el Còrdova. Em va trucar el Llagostera, un nou ascendit. Va ser un encert total. Allà em van donar la confiança que no havia tingut a Múrcia, vaig poder jugar tots els partits, i fent una gran temporada. Va ser un pas important. Durant la meva carrera, com li deia abans, he hagut de prendre decisions i a vegades l'hauré encertat i d'altres, errat. Però anar al Llagostera va ser un gran encert.

Un any vivint a Palamós i ja n'ha passat dos a Girona.

Aquí es viu molt bé! Estem molt contents. I tinc un fill gironí. Tothom que ve a Girona a visitar-me se'n va encantat. Per altra banda pots viure molt tranquil, l'afició no és com en altres llocs, on estan molt a sobre dels futbolistes.

Dissabte ve el Rayo. L'afició tornarà a tenir un paper clau?

L'altre dia contra el Cadis els seguidors ja van demostrar que estan amb l'equip. Hi va haver un gran ambient i això és molt important per a nosaltres.

Ha calculat quants punts faran falta per pujar?

No, perquè em tornaria boig. Hem d'anar jornada a jornada. Si en la pretemporada ens diuen que estaríem amb 8 punts de marge a 11 jornades del final per l'ascens directe, tots ho hauríem firmat. Ens hi hem d'agafar.

Ha fet alguna promesa?

L'any passat vaig parlar amb en Granell de fer alguna cosa especial, però aquest any no diré res, i si assolim l'ascens, ja veurem què faig. Tant de bo pugem. Vull dir-li al meu fill que l'any que va néixer vaig pujar a Primera amb el Girona.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/03/30/vull-dir-li-al-fill/837550.html?utm_source=rss